

Sant Ramon: entre el dret roig i el dret verd

Aquest Guaita el dediquem al pla especial de protecció d l'àmbit forestal. ICV-EUiA amb la seva campanya de replantar amb el lema Recuperem Sant Ramon ha aconseguit popularitzar nostra muntanya en un símbol: Sant Ramon. En l'elaboració d'aquest pla ha tingut un protagonisme total David Massana, com a tinent d'alcalde de l'Àrea a qui correspon l'autoria.

De vegades debatem, discutim, si el color verd no ens ha fet oblidar una mica el color roig. Aquest pla demostra que són les dues cares d'una mateixa moneda. En el fons és la vella reivindicació de d'interès públic en front del privat, la vella lluita que ja ve del segle XIX contra el diner fàcil basat en la propietat del sòl, del vell dret dels treballadores als parcs i a la natura que neix en la ciutat industrialitzada.

Quan es defensen els espais verds, les mesures mediambientals, els ocellets, els arbres, les zones humides, no s'està canviant un color per un altre, el roig social pel verd de la natura. S'està reclamant l'ús social del territori, la limitació dels drets totpoderosos de la propietat quan aquests drets lesionen els drets de tots a gaudir dels boscos que han estat cultivats més pel temps i per la natura que per la mà humana.

La reivindicació del bosc per tothom ve de molt lluny, des de quan els boscos, que eren de tots i de ningú, van passar a ser propietat del senyor feudal. Però també ve de més a prop: la defensa contra l'edificació als espais verds va ser la llavor d'on van néixer les Associacions de Veïns. De fet la manifestació més gran de la transició va ser contra el desviament del Llobregat.

El Pla planteja el dret de la ciutat a administrar un patrimoni de propietat i usufructe privat però d'interès i ús públic. Un dret amb més tradició roja que verda.

José Luís Atienza
President d'ICV Viladecans

Pla Especial de Protecció de l'àmbit Forestal de Viladecans

Fa molts anys que treballem per protegir la muntanya i hem anat superant dificultats per aconseguir-ho. Però finalment el treball constant a la recerca del consens social ha convertit una reivindicació només d'ICV en un projecte assumit per tothom fins al punt que tots els grups polítics (excepte l'abstenció d'ERC) hi va votar a favor. I ara es pot dir clar: amb aquest Pla tot el sòl del territori de Viladecans qualificat de forestal queda protegit i s'erradica l'especulació urbanística a la muntanya. I amb tot, això no és el més important. El més important és que el govern municipal i la major part de l'oposició accepta que és hora d'ocupar-nos també d'un territori que si no hi invertim, es malmetrà. Perquè aquesta és la clau de la qüestió. Els nostros boscos, abandonats sense cap manteniment ni profit, ni creixen sans, ni son útils per la biodiversitat i el lleure del ciutadà, ni evitaran ser víctimes d'un incendi.

Cal gestionar l'àmbit forestal. Perquè les parcel·les poden ser privades, però els beneficis del bosc en tant que paisatge, en tant que llar de nombroses espècies, en tant que generador d'oxigen i fixador de CO2, són per a tothom. El bosc, com a parc on hi passem per estar prop de la natura, és de tots. Amb la pressió humana que pateixen els espais a l'àrea metropolitana, allò que no es gestiona acaba degradat. Amb aquest Pla Especial apostem per la gestió amb col·laboració amb els privats a través de la figura dels Acords de Custòdia. Aquests acords a llarg termini han de permetre acordar tirar endavant els plans tècnics de gestió i millora forestal, per aconseguir l'objectiu principal del Pla: fomentar la recuperació de formacions forestals i la seva evolució cap a estadis de major consolidació i més maduresa disminuint així el risc d'incendis.

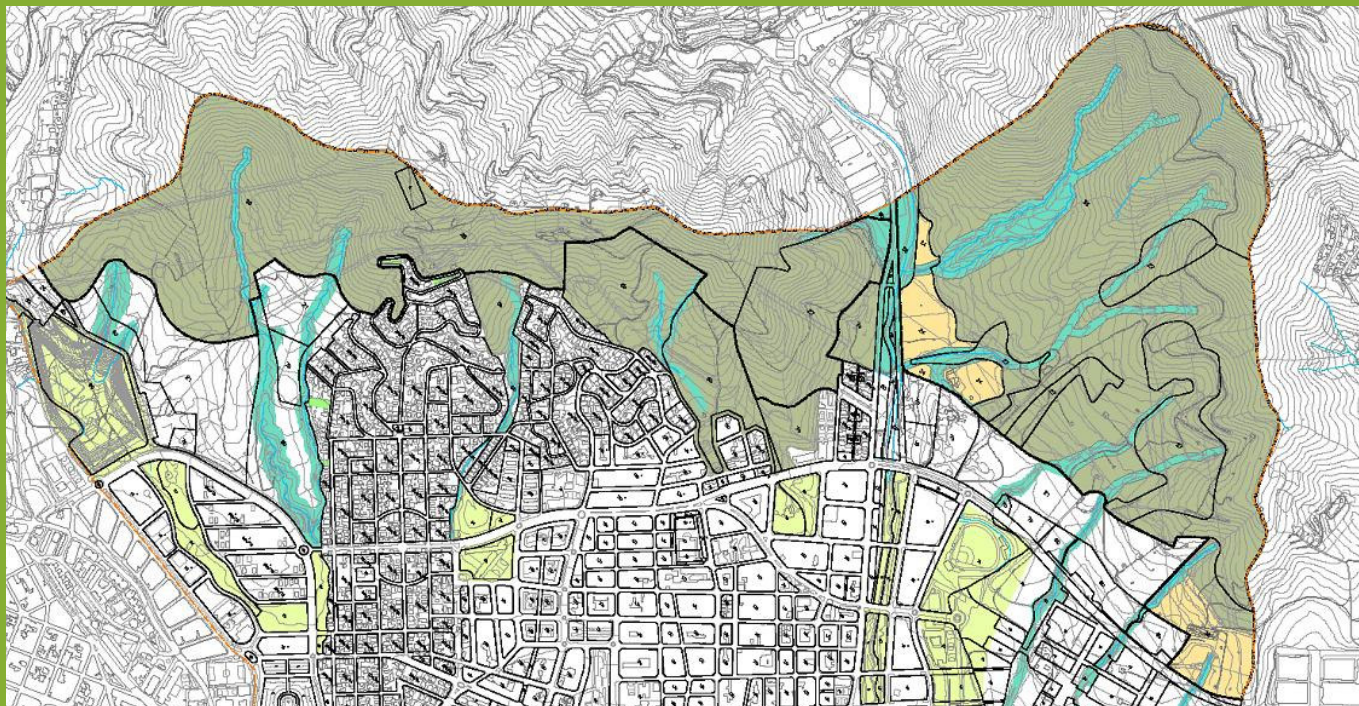

La regulació dels usos:

Pensar que es podrà treure un profit econòmic d'aquests espais està fora de lloc. Però també és cert que cal fer l'esforç per trobar usos que en permetin algun rendiment. En aquest sentit, a les construccions ja existents, s'hi permet la instal·lació de restaurants, hotels rurals o cases de colònies, a més de la realització de l'activitat agrícola tradicional. Són activitats que a molts llocs tenen futur vinculades al turisme de cap de setmana i d'empresa, i que al mateix temps poden funcionar perquè el paisatge que els envolta està ben conservat i els aporta un valor afegit.

Naturalment es permeten els tradicionals usos agrícoles i ramaders i els aprofitaments forestals. No obstant, es prohibeixen les plantacions d'arbres de ràpid creixement perquè no son pròpies d'aquí ni afavoreixen la biodiversitat ni la maduresa dels nostros boscos.

Es regula l'ús lúdic, prohibint la circulació motoritzada, determinant quins són els camins de pas, i proposant punts d'informació i miradors panoràmics. L'objectiu és gaudir del bosc sense malmetre'l.

El Pla estableix tres zones diferents: la de consolidació forestal, que amb 147 hectàrees és la més àmplia; la de protecció dels cursos hídrics, amb 16 ha. on s'estableixen majors restriccions d'usos en virtut de la seva especial importància natural; i 9 ha. on es permet compatibilitzar l'ús agrícola.

La preservació del paisatge

L'ermita de Sant Ramon és una referència paisatgística per a tots nosaltres. El seu perfil és inconfusible des de força distància i la seva llum ens avisa que per fi ens apropem a casa. Tots portem a dins uns paisatges que estimem.

La muntanya de Sant Ramon és també un mirador excel·lent de tota la plana deltaica. Però no podem tancar els ulls als problemes que, com a paisatge, té aquest àmbit forestal. És per això que el Pla Especial de Protecció regula el tipus de tanques que ens podem trobar a la muntanya i on. En concret, només a les finques agrícoles vora camí.

Imposa restriccions a la instal·lació d'antenes, repetidors i altres infraestructures, sobre tot a les carenes i allà on tingui impacte paisatgístic. Promou les neteges de torrents, l'extracció de plantes al·lòctones, el manteniment de les masses arbòries i les repoblacions forestals, amb la intenció de fer madurar els boscos existents i estendre el bosc. I s'imposa una obligació que, de ben segur, ens portarà molts maldecaps però que s'ha de fer: elaborar una proposta d'ordenació de les línies elèctriques que fraccionen la muntanya i en malmeten el paisatge de forma evident. Volem que la nostra muntanya sigui un lloc d'encontre entre el ciutadà de Viladecans i la natura sense impactes paisatgístics negatius.

David Massana

La protecció de les muntanyes del baix, un projecte a compartir

Quan vam decidir fer un document d'acció i reflexió política sobre les muntanyes de Viladecans vam partir de l'experiència de l'elaboració del document de l'àmbit deltaic. Allà El Prat era la referència més enllà del nostre terme municipal, l'experiència contrastada per prevenir errors i aprofitar encerts.

Ara també hem mirat mes enllà de la nostra muntanya. Vam invitar **Rafael Bellido**, regidor d'ICV-EUiA de Cerdanyola, membre del patronat del Collserola i coordinador de Medi Ambient d'ICV. Volent trobar complicitats per crear figures de protecció per a les nostres muntanyes ens vam ensenyar que no eren només nostres: la biodiversitat del Collserola necessita un corredor que salti el Llobregat i connecti amb l'espai Garraf-Ordal, el Parc Agrari i les zones ZEPA del Delta. En el camí d'aprendre hem trobat socis per un projecte global.

Del projecte global a l'actuació del que podem fer des del municipi, el nostre **David Massana** ens va descobrir un petit tresor de futur, el **Pla Especial de Protecció de l'Àmbit Forestal de Viladecans**. Un cop de porta als nassos dels especuladors i el fonament sobre el que revifar les nostres muntanyes. És el fruit de treball des de l'equip de govern i concreció dels fets mes enllà de les paraules.

Les idees i els fets demostren que hi ha una gran tasca de coordinació i treball en comú. Justament això és el que vam fer a la Jornada de Treball de Can Batllori. El projecte de Viladecans ha estat contagiós, pot acabar sent un projecte del Baix Llobregat, l'inici d'una bola de neu que recuperi les muntanyes del Baix, de les que només som una petita part.

Elena Embuena, vice-presidenta del Consell Comarcal i regidora de ICV-EUiA a Sant Joan Despí, ens va exposar el Pla Director de les Muntanyes del Baix. **Ramon Guasch**, alcalde de Begues, ens va fer viure les experiències del seu municipi, per protegir i aprofitar de manera sostenible els seus importants recursos forestals. **David** ens va explicar com una ciutat com la nostra pot aprofitar una figura urbanística com un Pla Especial per rehabilitar la muntanya i defensar-la de la urbantzació depredadora, i **l'Arnau Funes**, president comarcal d'ICV, va defensar sintetitzar una línia d'actuació municipal coherent, compartida i coordinada de les agrupacions del Baix.

També van intervenir el **Jordi Dolz** de Begues, l'**Antoni Garcia** de Vallirana, el **Jesús Blanco** de Santa Coloma de Cervelló, el conseller comarcal **Jordi Borrell** de Sant Esteve de Sesrovires, el **Lluís Carrasco** de Molins de Rei, el **Toni Moreno** de Corbera de Llobregat, el **Xavier Garcia** de Gavà i el **José Luis Atienza** de Viladecans.

A la web d'ICV Viladecans trobareu més informació, així com la pel·lícula que hem produït per mostrar bellesa i reptes. Ara a seguir que el camí és llarg.

Xavier Ramírez

